

Proč nesmí být cizinec členem české politické strany?

eFocus

Patrně některé čtenáře a čtenářky překvapím, ale cizinci nesmí být, alespoň dle platného práva, v dnešní době členy českých politických stran a hnutí. A to dokonce ani občané ze sedmadvacítky (prozatím) spřátelených zemí EU. Ano, píše se rok 2013, ale toto omezení skutečně v naší liberální demokracii opravdu stále existuje. Zejména pro člověka z otevřeného akademického prostředí je tato věc těžko pochopitelná.

Čtenář si možná řekne, cizinec ze Zambie se tak bude chtít stát členem Dělnické strany sociální spravedlnosti, takové starosti bych chtěl mít. Nicméně pokud si uvědomíme, že toto přísné omezení dopadá třeba i na občany Slovenska dlouhodobě žijící v ČR, tak shledáme, že nejde jen o nějaký akademický pseudoprobém. Též je tu silná vazba na určité typy důležitých voleb.

Při řešení tohoto problému se z pohledu pozitivně-právní úpravy musíme podívat do Ústavy a zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (z.č. [424/1991](#) Sb.).

V naší normě norem – tedy v Listině základních práv a svobod, která je nedělitelnou součástí Ústavy ČR – je garantováno právo být členem politické strany jen našim občanům (čl. 20 odst. 2 Listiny) a prováděcí zákon o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (č. [424/1991](#) Sb.) stanoví, že členem „může být občan starší 18 let“.

Pro kontext nutno uvést, že dle našeho platného práva mají cizinci ze zemí Evropské unie s trvalým pobytem v Česku aktivní a pasivní volební právo v našich komunálních volbách a ve volbách do Evropského parlamentu. Tedy, nejen že sami mohou volit, ale též mohou ve zmíněných volbách být voleni. Proto bych pokládal za logické pokud by zákonodárce umožnil i členství cizinců (prozatím alespoň ze zemí EU) v politických stranách, jinak jejich zapojení do tohoto procesu není plnohodnotné. Zejména ve větších městech je kandidatura v „komunálkách“ bez podpory politické strany značně komplikovaná, a též polit. strany nemají větší motivaci přepouštět přední (volitelná) místa na kandidátkách nestraničům. A jak jsme si řekli výše, cizinec v ČR může být jen nestraničkem, nikdy straníčkem.

Když jsem si vyhledával podklady k tomuto mému krátkému textu, našel jsem, že v české publicistice, se práva cizinců na členství v politických stranách zatím zastal jen progresivní soudce Nejvyššího správního soudu Vojtěch Šimíček, a to již v roce 2007, na blogu Jiné právo. Zde mj. trefně napsal smysl politických stran spočívá ve vytváření svorníku mezi státem a společností. To mj. znamená, že aktivizují občany, pomáhají při jejich zapojování do veřejného dění, zprostředkovávají a prosazují společenské zájmy. Se Šimíčkovými slovy zde souhlasím.

Jak jsem již naznačil výše, samozřejmě nepodporuji toto právo u všech cizinců, ale jenom u těch, kteří mají v ČR řádně povolen tzv. trvalý pobyt. K jehož legálnímu získání je mj. zapotřebí (zjednodušeně napsáno) 5 let nepřetržitého pobytu na území ČR a bezúhonnost. U těchto osob je

tedy již vybudován určitý silnější právní i faktický vztah k České republice. Takže v nadsázce napsáno, turistky ze Švédska by v rámci své dovolené nemohly účelově (či nahodile) ovlivnit např. kongres jihomoravské organizace Pirátské strany (tolik oblíbené u středoškolské mládeže – viz nedávné cvičné studentské krajské volby organizované Člověkem v tísní), ve které by se operativně staly členkami....

Podtrženo a sečteno: Zastávám silný názor, že je vhodné právně odemknout pomyslná vrata českých politických stran a hnutí cizincům ze zemí EU s trvalým pobytem v ČR. V současné době se mi jeví vhodné přiznat zmíněné právo občanům ze členských zemí EU, nicméně v budoucnu, mj. ke stále globalizovanějšímu pojetí světa, bych se ani nebránil umožnit členství v našich politických stranách taktéž lidem ze tzv. třetích zemí.

Ale možná je český zákonodárce o krok napřed a vzhledem ke stávajícím poměrům v našich politických stranách, myslí na duševní zdraví cizinců...

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,
odborný asistent na PF MU v Brně

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #12: Skrytá slabina úspěchu: zakladatelský paradox v řízení bohatství](#)
- [Prémiový rezidenční komplex Bakers Court přináší na realitní trh komfortní bydlení s 5* službami](#)
- [ESG Simple jako praktická opora pro ESG reporting malých a středních podniků](#)
- [Partner BBH Tomáš Sedláček obdržel prestižní ocenění „Lawyer of the Year“ na IFLR Europe Awards 2026 v Londýně](#)
- [LEAGLE.ONE: Kdo pomůže dětem vybrat správnou cestu, když dnešní profese zítra nemusí existovat?](#)
- [Jindřich Fuka novým advokátem Aegis Law](#)
- [LEAGLE.ONE: Advokacie po nástupu AI: Kdo se přizpůsobí, získá náskok. Kdo ne, může zůstat pozadu](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Český Deloitte Legal posiluje: Jiřina Procházková jmenována CE partnerkou](#)
- [V lednu přišel šok. Ze seznamu zmizely tisíce soudních překladatelů](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #11: Mezigenerační převod majetku: Největší chyba je neudělat nic](#)